

Commission paritaire pour le travail intérimaire et les entreprises agréées fournissant des travaux ou services de proximité

Convention collective de travail du 6 juillet 2007 relative aux avantages sociaux destinés aux travailleurs intérimaires

Chapitre 1er : champ d'application

Article 1er

La présente convention collective de travail s'applique :

- a) aux entreprises de travail intérimaire visées à l'article 7, 1° de la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs, ci-après dénommées "l'employeur";
- b) aux travailleurs intérimaires visés à l'article 7, 3° de la loi précitée du 24 juillet 1987, qui sont occupés par ces entreprises de travail intérimaire, ci-après dénommés "l'intérimaire".

Chapitre 2 : complément d'indemnité en cas de chômage technique ou économique

Article 2

Ce chapitre n'est pas d'application pour les intérimaires mis en chômage technique ou économique lorsqu'ils sont occupés dans une entreprise de travail intérimaire autorisée à exercer des activités dans le cadre de la Commission paritaire de la construction (C.P. 124).

Article 3

En cas de chômage technique ou économique dans l'entreprise utilisatrice, tel que visé par les articles 49 et 51 de la loi du 3 juillet 1978 sur les contrats de travail, l'intérimaire a droit, à charge du Fonds Social, à une indemnité complémentaire aux allocations de chômage.

Cette indemnité complémentaire s'élève à 3.72 Euro par jour de travail non presté pour cause de chômage et est due jusqu'à la fin du contrat de travail intérimaire en cours, avec un maximum de 111.55 Euro par année civile et par intérimaire.

NEERLEGGING-DÉPÔT	REGISTR.-ENREGISTR.:
23 -07- 2007	01 -10- 2007
	NR

84.90% / C / 322

Article 4

Pour avoir droit à l'indemnité complémentaire visée à l'article 3, l'intérimaire doit :

- a) être lié par un contrat de travail intérimaire au moment où survient le chômage technique ou économique;
- b) bénéficier d'allocations de chômage pour les jours de travail non prestés à cause du chômage économique ou technique;
- c) prouver 65 jours de travail comme intérimaire au cours de la période d'un an précédent le chômage.

Article 5

Les modalités de paiement de cette indemnité complémentaire et la procédure à suivre pour obtenir celle-ci sont déterminées par le Conseil d'Administration du Fonds Social.

Chapitre 3 -Aide aux intérimaires dans leurs démarches pour obtenir un emprunt

Article 6

Afin d'aider le travailleur intérimaire dans ses démarches afin d'obtenir un emprunt auprès d'une institution financière, le Fonds Social remettra à l'intérimaire qui en fait la demande une attestation.

Article 7

Pour obtenir cette attestation, le travailleur intérimaire devra totaliser 260 jours de travail comme intérimaire sur une période de référence de deux ans, la période de deux ans correspondant à celle des deux dernières primes de fin d'année dues aux intérimaires avant la demande d'attestation.

Article 8

Le travailleur intérimaire qui ne totalise pas 260 jours de travail comme intérimaire sur la période de référence de deux ans, pourra demander une attestation pour le nombre de jours qu'il a totalisés sur la période de référence. De la sorte, le travailleur intérimaire pourra compléter l'attestation du Fonds Social par d'éventuelles autres attestations d'entreprises de travail intérimaire pour lesquelles il a travaillé depuis la fin de la période de référence.

Chapitre 4 : complément d'indemnité en cas de maladie de longue durée

Article 9

En cas d'incapacité de travail de longue durée résultant d'une maladie ou d'un accident de droit commun, l'intérimaire a droit, à charge du Fonds Social, à une indemnité complémentaire aux indemnités versées par la mutuelle.

Article 10

L'indemnité complémentaire visée à l'article 9 correspond à 40% de l'indemnité brute payée par la mutuelle.

Elle est due à partir du premier jour du deuxième mois de maladie, pour une période totale ininterrompue de trois mois au maximum.

Article 11

Pour avoir droit à cette indemnité complémentaire, l'intérimaire doit prouver:

- a) qu'il avait, au moment du début de l'incapacité de travail, une ancienneté d'au moins deux mois dans le secteur de l'intérim sur une période de quatre mois;
- b) qu'il était lié par un contrat de travail intérimaire au moment du début de l'incapacité de travail et qu'il a bénéficié d'une période de salaire garanti;
- c) l'incapacité de travail pour l'entièreté de la période pour laquelle l'indemnisation est sollicitée, en fournissant également les documents nécessaires au calcul de l'indemnité complémentaire (attestation de la mutuelle);

L'ancienneté de 2 mois est calculée conformément à l'article 13 de la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs.

Article 12

Le congé de maternité n'est pas considéré comme une maladie de longue durée.

Chapitre 5 : Dispositions abrogatoires

Article 13

La présente convention collective de travail abroge la convention collective de travail du 11 octobre 2005, conclue au sein de la Commission paritaire pour le travail intérimaire, concernant les avantages sociaux destinés aux travailleurs intérimaires, rendue obligatoire par Arrêté Royal du 2 mai 2006, publié au Moniteur belge le 21 juin 2006.

Chapitre 6 : Durée

Article 14

La présente convention collective de travail entre en vigueur le 1er janvier 2007.

Elle est conclue pour une durée déterminée et cessera de produire ses effets le 30 juin 2009.

Elle pourra être dénoncée par chacune des parties, moyennant un préavis de trois mois adressé par lettre recommandée au Président de la Commission Paritaire pour le Travail Intérimaire.

Fait à Bruxelles, le 6 juillet 2007

Pour Federgon Intérim
H. MUYLDERMANS

Pour la FEB
S. KOHNENMERGEN

Pour la CGSLB
J. ROELANDT

Pour la FGTB
J. MICHIELS

Pour la CSC
A. LEURS
A. DEBRULLE

**Paritair Comité voor de uitzendarbeid en de erkende ondernemingen
die buurtwerken of -diensten leveren**

**CoUectieve arbeidsovereenkomst van 6 juli 2007 houdende sociale
voordelen voor de uitzendkrachten**

HOOFDSTUK 1: toepassingsgebied

Artikel 1

Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op:

- a) de uitzendbureaus, bedoeld bij artikel 7, 1° van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, verder genoemd "de werkgever";
- b) de uitzendkrachten, bedoeld bij artikel 7, 3° van voornoemde wet van 24 juli 1987, die door deze uitzendbureaus worden tewerkgesteld, verder genoemd "de uitzendkracht".

**HOOFDSTUK 2: bijkomende vergoeding in geval van technische
of economische werkloosheid**

Artikel 2

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op de uitzendkrachten die technisch of economisch werkloos worden terwijl zij in dienst zijn van een uitzendbedrijf dat erkend is om activiteiten uit te oefenen in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf (P.C. 124).

Artikel 3

In geval van technische of economische werkloosheid bij de gebruikende onderneming, zoals bedoeld bij de artikelen 49 en 51 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, heeft de uitzendkracht, ten laste van het Sociaal Fonds, recht op een bijkomende vergoeding bovenop de werkloosheidsuitkeringen.

Deze bijkomende vergoeding bedraagt 3,72 euro per werkdag die, omwille van de werkloosheid, niet werd gepresteerd en is verschuldigd tot het einde van de lopende arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid, met een maximum van 111,55 euro per kalenderjaar en per uitzendkracht.

NEERLEGGING-DÉPÔT	REGISTRATIE-NR.
2 3-07-2007	2007 01-10-2007
2007	01-10-2007
	u, v, w, x, y, z
	Nr.
	Nr.

84.909/6/322

Artikel 4

Om recht te hebben op de **bijkomende vergoeding**, bedoeld bij artikel 3, moet de uitzendkracht:

- a. op het ogenblik dat de technische of economische werkloosheid zich voordoet, gebonden zijn door een **arbeidsovereenkomst** voor uitzendarbeid;
- b. genieten van werkloosheidsuitkeringen voor de werkdagen die niet gepresteerd werden omwille van de economische of technische werkloosheid;
- c. 65 werkdagen **als uitzendkracht bewijzen in de loop van een periode van één jaar vóór** de aanvang van de werkloosheid.

Artikel 5

De **betalingsmodaliteiten** van deze bijkomende vergoeding en de **procedure** om deze te bekomen, worden bepaald door de Raad van Beheer van het Sociaal Fonds.

HOOFDSTUK 3: Hulp aan uitzendkrachten bij het bekomen van een lening

Artikel 6

Teneinde de uitzendkracht te helpen bij het bekomen van een lening bij een financiële instelling, zal het Sociaal Fonds een attest afleveren aan de uitzendkracht die een aanvraag doet.

Artikel 7

Om dit attest te bekomen moet de uitzendkracht een totaal bereiken van 260 arbeidsdagen als uitzendkracht gedurende een referenteperiode van 2 jaar, waarbij de **periode van 2 jaar** overeenkomt met deze van de 2 laatste eindejaarspremies verschuldigd aan de uitzendkrachten vóór de attestaanvraag.

Artikel 8

De uitzendkracht die geen 260 arbeidsdagen als uitzendkracht heeft bereikt gedurende de referenteperiode van 2 jaar, zal een attest kunnen aanvragen voor het aantal dagen die hij/zij gedurende de referenteperiode in totaal heeft bereikt. Op die manier zal de uitzendkracht het attest van het Sociaal Fonds kunnen aanvullen met eventuele andere attesten van uitzendbureaus voor wie hij/zij gewerkt heeft sinds het einde van de referenteperiode.

HOOFDSTUK 4: bijkomende vergoeding in geval van langdurige ziekte

Artikel 9

Bij langdurige arbeidsongeschiktheid als gevolg van een ziekte of een ongeval van **gemeen recht**, heeft de uitzendkracht, ten **laste** van het Sociaal Fonds, recht op een bijkomende vergoeding bovenop de uitkering betaald door het ziekenfonds.

Artikel 10

De bijkomende vergoeding, bedoeld in artikel 12, stemt overeen met 40% van de bruto-uitkering betaald door het ziekenfonds.

Zij is verschuldigd vanaf de eerste dag van de tweede **maand** ziekte, voor een totale ononderbroken periode van maximum drie maanden.

Artikel 11

Om recht te hebben op deze bijkomende vergoeding dient de uitzendkracht het bewijs te leveren :

- a. dat hij, op het ogenblik van de aanvang van de arbeidsongeschiktheid, minstens 2 maanden anciënniteit in de uitzendsector telt over een periode van vier maanden;
- b. dat hij, op het ogenblik van de aanvang van de arbeidsongeschiktheid, gebonden was door een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid en gewaarborgd loon heeft genoten;
- c. van zijn arbeidsongeschiktheid voor de volledige periode waarvoor de vergoeding gevraagd wordt, alsook de documenten te bezorgen nodig voor de berekening van de bijkomende vergoeding (attest van het ziekenfonds);

De anciënniteit van 2 maanden wordt berekend overeenkomstig artikel 13 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

Artikel 12

Moederschapsverlof wordt niet beschouwd als een langdurige ziekte.

HOOFDSTUK 5: Opheffingsbepalingen

Artikel 13

Onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst heft de vorige collectieve arbeidsovereenkomst van 11 oktober 2005 afgesloten in het Paritair Comité voor de uitzendarbeid, houdende sociale voordelen voor de uitzendkrachten, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 2 mei 2006 en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 juni 2006 op.

HOOFDSTUK 6: Duur

Artikel 14

Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 1 januari 2007.

Zij wordt gesloten voor een bepaalde duur en verstrijkt op 30 juni 2009.

Zij kan, mits een opzeggingstermijn van 3 maanden wordt in acht genomen, door elk van de partijen worden opgezegd met een aangetekend schrijven gericht aan de Voorzitter van het Paritair Comité voor de Uitzendarbeid.

Opgemaakt te Brussel op 6 juli 2007

Voor Federgon Uitzendarbeid
H. MUYLDERMANS

Voor het VBO
S. KOHNENMERGEN

Voor het ACLVB
J. ROELANDT

Voor het ABVV
J. MICHELS

Voor het ACV
A. LEURS
A. DEBRULLE